

som jeg er fuldstændig enig med hr. Peter Due-toft i er himmelråbende.

Ved at sige: Lad os lave en korridor, så de kan komme til Albanien eller Italien, men bare ikke være i Kosova, hjælper man jo præcis serberne til at gennemføre den etniske udrensning, som har været hele deres mål, som stod på i 1930'erne, som stod på i 1950'erne, og som stod på i forrige århundrede, og nu vil Dansk Folkeparti altså hjælpe med til, at den udrensning skal virke.

Det er statsterror, der skal anvendes for at få ryddet Kosova for kosovanere, skrev serberne allerede i 1930'erne, og det er det, Milosevic gennemfører nu. Og det skal Dansk Folkeparti altså hjælpe med til! Det synes jeg er topmålet af kynisme og antihuman indstilling.

Det, det drejer sig om, er jo at sørge for, at kosovanerne får et værdigt liv med selvbestemmelse og mulighed for selv at påvirke deres tilværelse ud fra deres kultur. For kosovanerne har altså været der i 1.000 år, og serberne har prøvet at fortrænge dem. Det skal det danske Folketing ikke hjælpe serberne med.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo ret grove beskyldninger, man skal udsættes for fra andre partier, blot fordi man siger, at vi skal prøve at hjælpe de her flygtninge i nærområdet, blot fordi vi siger, at det er vigtigt, at man f.eks. i Albanien har nogle flygtningelejre, der kan tage imod de her mennesker, der er uden tag over hovedet.

Hr. Per Stig Møller og hr. Peter Due-toft er vel enige med mig i, at der er 50.000 mennesker, der er uden tag over hovedet i dag. Hvis vi skal hjælpe de nødlidende mennesker med mad, feltlazaretter, telte, mobile flygtningelejre, og hvad vi nu skal, og der er en krig i området, hvor NATO angriber, og hvor Danmark angriber, så er det da klart, at man må have et sted, hvor man kan hjælpe de mennesker. Og hvor er der andre og bedre steder at hjælpe dem end i Albanien, der ligger tæt på, og hvor der i forvejen er flygtet mange mennesker til?

Det er ikke en blåstempling af Milosevic. Vi tager lige så meget afstand fra de nedslagninger, Milosevic har foretaget, som resten af Folketinget gør. Men vi forholder os bare til kendsgerningerne, og de er, at der er en krig dernede, at der er 300.000 flygtninge, og at der er 50.000 mennesker uden tag over hovedet. Det danske Folketing må da nok kunne acceptere, at

man diskuterer ud fra den situation og siger: Nu må vi hjælpe de mennesker, og det kan vi gøre i Albanien. Alt andet ville da være kynisme, alt andet vil da være umenneskeligt – det, som hr. Peter Due-toft og hr. Per Stig Møller ellers beskylder Dansk Folkeparti for.

Derfor drejer det sig om at hjælpe de mennesker og forholde sig til realiteterne, og derfor synes jeg da også, at det forslag, SF giver sin støtte til her, vil jeg også give Dansk Folkepartis støtte til med hensyn til, at det er da en klar mulighed.

Jeg siger ikke dermed, at Danmark ikke på et tidspunkt kan komme til at tage imod nogle flygtninge nede fra det område. Hvis FN siger, at en del af den kvote, som Danmark skal tage i 1999, altså er nogle kosovoalbaniere fra det område, jamen så vil Dansk Folkeparti da også være villig til det, men formålet og det første mål må dog være, at man afhjælper flygtningeproblemet lokalt i nærområdet.

Formanden:

Så har jeg tre ordførere tilbage på min liste. Det er først hr. Jørgen Estrup, derefter hr. Søren Søndergaard og så hr. Fransgaard.

Jørgen Estrup (RV):

Egentlig er denne debat jo alt for alvorlig til partipolitiske markeringer og infight mellem partierne, men nogle af tingene er på den anden side nødvendige at få afklaret. Jeg synes, det har været godt og nødvendigt at få afklaret den debat, som sætter Dansk Folkeparti på den ene side og stort set resten af salen på den anden side.

En anden ting, som ikke skal blandes sammen med det, men som jeg ikke desto mindre er nødt til også at gøre et par bemærkninger om, er den debat, som hr. Villy Søvnald rejste.

Jeg gjorde mig meget umage for at sige, at jeg havde forståelse for SF's synspunkt i den her sag. Jeg synes ikke, det er rigtigt, det, SF har besluttet sig for, men jeg har forståelse for det, og jeg vil endda sige, at det er et sundhedstegn at være i tvivl om, hvad man gør i en situation, hvor man har at gøre med en diktator, som kun kender én vej og én interesse, nemlig sin egen, som bruger magt hensynsløst, og som skaber forhold, som er umenneskelige, samtidig med at vi alle sammen både kender vilkårene for at tage politiske beslutninger på Balkan og kan se nødhjælpssituationen for dem, der er fordrevne i øjeblikket.